

Begrebet »udbytte« defineres i bestemmelsen i stk. 3.

Heraf fremgår, at udbytte ud over den gængse forståelse af begrebet også omfatter »indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende«.

Dette betyder, at når Danmark er kildestat, er det dansk lovgivning, der styrer, hvad der skal anses for udbytter. Når visse aktieavancer undergives »samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier«, behandles de også som udbytter i relation til denne bestemmelse. Danmark kan derfor i medfør af stk. 2 beskattes »bruttoudbyttebeløbet« med henholdsvis 5 og 15 pct.

Såfremt udbytter indgår i et fast driftssteds indkomst, og aktiebesiddelsen som ligger til grund for udlodningerne, har direkte forbindelse med det faste driftssted, skal sådanne udbytter i henhold til stk. 4 imidlertid beskattes som indkomst ved erhvervmæssig virksomhed, og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7.

Stk. 5 indeholder et forbud mod, at en stat, med henvisning til, at hovedparten af et selskabs indkomst er oppebåret derfra, beskatter udbytter, der udloddes af et selskab i den anden stat, ud over de tilfælde, hvor aktionæren er bosiddende i den førstnævnte stat, eller udbytterne tilfalder et fast driftssted i denne stat. Dette gælder både udloddet og ikke-udloddet fortjeneste.

Artikel 11. Renter.

Ifølge stk. 1 kan renter kun beskattes i den stat, hvor modtageren af renten er hjemmehørende.

Bestemmelsen afviger herved fra OECD-modellen, der giver kildestaten ret til at beskatte renterne med 10 pct. af rentens bruttobeløb. Reglen svarer derimod til det danske aftaleoplæg, der på dette punkt altså fraviger OECD-modellen.

Dette hænger til dels sammen med, at der så at sige ikke eksisterer dansk begrænset skattepligt for renter, hvilket sætter os ude af stand til at beskatte i egenkab af kildestat.

Baggrunden for den manglende danske skattepligt på dette område er den, at kildestatens skat væltes over på låntagerne som øgede omkostninger. Efter Nationalbankens vurdering ville dansk kildeskat på renter påføre dansk erhvervsliv uacceptable meromkostninger.

Stk. 2 definerer renter.

Stk. 3 bestemmer, at hvis renterne indgår i et fast driftssted eller fast sted i kildestaten, er det ikke artikel 11, der skal finde anvendelse, men derimod be-

stemmelserne i artiklerne 7 og 14 om henholdsvis fast driftssted eller fast sted. Det er en betingelse, at den underliggende fordring har direkte tilknytning til det faste driftssted eller faste sted. I så fald indgår renteindtægten som en integreret del af disses indkomst, på linje med al anden indkomst, og beskattes tilsvarende.

Stk. 4 bestemmer, at hvis der er en særlig forbindelse mellem skyldneren og kreditor, eller mellem disse og en tredjemand, og der derfor er aftalt en for høj rente, skal bestemmelsen i artikel 10 kun anvendes på det reelle rentebeløb. Det overskydende må herefter beskattes i overensstemmelse med, hvilken indkomsttype det reelt er.

Artikel 12. Royalties.

Bestemmelsen er i det hele i overensstemmelse med OECD-modellen.

Ifølge stk. 1 kan royalties kun beskattes i den stat, hvor modtageren af royaltybeløbet er hjemmehørende.

I stk. 2 defineres, hvad der skal forstås ved royalties.

I lighed med OECD-modellen omfatter definitionen ikke anvendelsen af, eller retten til at anvende, industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr. Anvendelsen af sådant udstyr omfattes af bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 3 indeholder bestemmelsen om, at når royalties står i forbindelse med et fast driftssted eller fast sted, skal royaltybeløbet indgå heri, og beskattes i overensstemmelse med artiklerne 7 eller 14.

Stk. 4 fastslår, at bestemmelsen, hvis der betales en for høj royalty på grund af særlig forbindelse mellem betaleren af royaltybeløbet og ejeren, eller mellem disse og en tredjemand, kun finder anvendelse på det reelle royaltybeløb.

Artikel 13. Kapitalgevinster.

Efter stk. 1 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved salg af fast ejendom kildestaten d.v.s. den stat, hvor ejendommen er beliggende.

Efter stk. 2 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved afståelse af rørlig formue, der indgår i et fast driftssted eller fast sted, kildestaten, d.v.s. den stat, hvori det faste driftssted er beliggende. Tilsvarende gælder, hvis det faste driftssted eller faste sted som sådanne afhændes.

Efter stk. 3 tilkommer fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, den stat, hvori skibs- eller luftfartsforetagendet er hjemmehørende.